

[Forsvarsministeren.]

flydelse på selve tjenestetiden. Dertil kommer så, at tjenestetidens længde vil jo tillige blive påvirket af de opgaver, som regering og rigsdag måtte finde det formålstjenligt at overdrage værnene. Jeg minder om, at det i det sidste års tid på en række områder har været nødvendigt at have en vagttjeneste, som nødvendigvis må føre til en længere tjenestetid end påkrævet ville være, dersom de værnepligtiges indsats var begrænset til, at de skulle have en vis uddannelse. Når man vil kombinere uddannelse og en vagttjeneste, som landet har brug for, så kan det ikke undgå at komme til, så længe en sådan ekstraordinær vagttjeneste anses for påkrævet, at påvirke tjenestetidens længde.

Harald Petersen: Jeg vil gerne rette et par enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Det ærede medlem mindede om, at der var kun et lille skridt fra det ophøjede til det latterlige; det er rigtigt, og det vil jeg gerne bede det ærede medlem tage som maksime for sin påtale overfor andre medlemmer af dette høje ting. Iøvrigt synes jeg, at den kritik mod dronningerevuen, der kom frem ved denne lejlighed, kunne det ærede medlem passende have sparet sig. Jeg synes, det er alt for fladt, når det ærede medlem ved behandlingen af alle disse sager viser sin særlige kritiske sans. Det, at der her i landet finder navnetildelinger sted efter historiske traditioner til de regimenter, vi har, har dog en vis forbindelse med fortiden, som man jo godt kan søge at gøre grin med, men som jeg tror ikke falder i lige god jord alle steder. Iøvrigt skal jeg ikke opholde mig mere ved det, det må det ærede medlem dog til syvende og sidst selv om, hvad han mener er passende i så henseende. (*Bertel Dahlgaard:* Det er vist sundest!). Ja, det er vist sundest.

Så vil jeg blot endnu sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der i dag opfordrer ministeren til at gennemføre indkaldelser fire gange om året i stedet for to gange, at når det ærede medlem rejser dette krav, er jeg enig deri, fordi jeg mener, det er rigtigt, at tjenestetiden bliver udnyttet så effektivt som overhovedet muligt, og jeg mener yderligere, at det er nødvendigt i modsætning til tidligere at have et højt beredskab året rundt, et højere beredskab året rundt, end man har været vant til. Og da er det klart, at da vil hyppigere indkaldelser end de to gange, de finder sted nu, være på sin plads. Men på den anden side vil også, såvidt jeg kan se, de mange ind-

kaldelser føre til, at der sker en række overgribninger, og det betyder vist i praksis, at det forslag, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard stiller til regeringen, og som han anbefaler gennemført, må få konsekvenser for antallet af befalingsmænd. Vi må have et større antal faste befalingsmænd end ellers, hvis den ordening skal gennemføres. Det kan jeg ikke tro man vil kunne bestride. Man skal have den tilstrækkelige kaserneplads eller lejrplads; man skal have øvelsespladser i større udstrækning end i dag, og man skal endelig også have de tilstrækkelige våben. Det er konsekvensen af det forslag, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard her stiller, og jeg formoder, at når han stiller forslaget, er han også villig til at drage konsekvensen deraf.

Må jeg så blot med hensyn til det spørgsmål, der nu er rejst igen om tjenestetiden, sige, at en effektiv uddannelse af de soldater, der indkaldes, naturligvis skulle give sig udslag i, at tjenestetiden udnyttes bedst muligt — det er et mål, som vi allesammen bør stræbe efter —, men jeg vil gerne overfor de bemærkninger, der fremsættes både fra radikal side og anden side, pege på, at der må jo også være et vist forhold mellem de formål, man vil stille op for en forsvarsordening her i Danmark, og de midler, man vil stille til rådighed; og derfor kan det ikke hjælpe noget, at man taler ud i den blå luft om tjenestetiden uden at sætte den i forbindelse med de opgaver, man her i landet vil stille sig, de opgaver, man vil opfylde. Det kan ikke hjælpe, at vi en gang til her i landet begynder at opstille forsvarsordninger med et eller andet formål, som befolkningen tror kan opfyldes, hvis man ikke drager konsekvensen og indretter midlerne på de forskellige punkter derefter, således at formålet kan opnås. Jeg synes, at denne principielle betragtning bør man ikke overse ved de drøftelser, der finder sted her.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for den enighed, han gav til kende med hensyn til mine grundlæggende betragtninger. Noget andet er, at jeg ikke er enig i enkelthederne, men jeg takker gerne for denne udtalte enighed, som jeg ikke har grund til at mene ikke skulle fuldtud dække ministerens mening. Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at jeg har ved omtalen af disse forhold aldeles ikke fremsat udtalelser, som passende kunne være sparet, eller gjort forsøg på at gøre grin med nogen, ikke engang med det ærede medlem hr. Harald Petersen. Jeg har ikke med hensyn til de romantiserede regi-